

Абдулкадірова Е. Е. – ад'юнкт кафедри публічного управління та адміністрування Національної академії внутрішніх справ, м. Київ
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0892-6700>

Участь захисника під час розгляду справ про адміністративні правопорушення патрульною поліцією

У статті досліджено право особи, яку притягають до адміністративної відповідальності, скористатися правовою допомогою захисника. **Метою** роботи є аналіз національного адміністративного законодавства, визначення правового статусу захисника й опис процедури розгляду справ про адміністративні правопорушення патрульною поліцією за його участю. У дослідженні акцентовано на необхідності нормативної модернізації та правового вдосконалення адміністративного законодавства, конституційному закріпленні права кожного звернутися за захистом своїх прав, а також проаналізовано процедуру участі захисника під час розгляду справ про адміністративні правопорушення патрульною поліцією. Аргументовано, що сучасний правовий аспект зазначеної проблематики потребує подальшого дослідження. **Методологія.** Для досягнення мети статті, наукової обґрунтованості й об'єктивності її результатів було застосовано низку загальних і спеціальних методів: аналіз, синтез, пояснення, спостереження, моделювання, порівняння, дедукція, індукція, тлумачення норм права тощо. **Наукова новизна.** У статті зазначено перелік суб'єктів, що, згідно з адміністративним законодавством нашої держави, мають право надавати правову допомогу під час розгляду справ про адміністративні правопорушення патрульною поліцією, окреслено критерії, яким вони мають відповідати. Також досліджено права й обов'язки захисника, визначено його повноваження. На підставі аналізу адміністративного законодавства нашої держави та в контексті практичної діяльності працівників патрульної поліції встановлено недоліки в процедурі залучення захисника до розгляду справ про адміністративні правопорушення патрульною поліцією, виокремлено характерні особливості, які має враховувати законодавець. Висвітлено проблематику визначення дати розгляду справи та з метою уникнення можливих непорозумінь між сторонами запропоновано внести конкретні зміни до законодавства. **У висновках** зазначено про обов'язок належного забезпечення державою права особи на захист, необхідність удосконалення законодавства та практичної діяльності патрульної поліції під час здійснення розгляду справ за участю захисника.

Ключові слова: захисник; розгляд справ; патрульна поліція; адміністративне правопорушення; адвокат; вторинна правова допомога.

Вступ

Актуальність теми статті зумовлена тим, що захист прав особи в державі має бути забезпечено на належному рівні, а це неможливо без своєчасного нормативного та правового вдосконалення законодавства. Реалізація права на захист громадян набуває важливого значення в умовах поглиблення демократизації нашого суспільства, посилення правових засобів захисту прав і свобод людини в її відносинах із державою, утвердження конституційних гарантій, забезпечення принципів верховенства права, законності та соціальної справедливості в стосунках громадян із суб'єктами владних повноважень. Належний захист законних прав, свобод та інтересів особи за допомогою сучасних правових засобів є нагальною необхідністю. Однією з вагомих причин порушення прав особи суб'єктами, наділеними владними повноваженнями, є прогалини в чинному законодавстві, зокрема в Кодексі України про адміністративні правопорушення. Нині постає безліч питань стосовно участі захисника під час розгляду справ патрульною поліцією, і деякі з них ми розглянемо в статті.

Сучасний правовий аспект цієї проблематики недостатньо вивчено, оскільки у зв'язку зі зміною

законодавства, правовідносин, правосвідомості й інших факторів постійно виникають прогалини та колізії, які потребують своєчасного усунення, тому ми вбачаємо необхідність подальшого наукового дослідження цієї теми.

Теоретичним підґрунтям дослідження стали наукові праці Ю. П. Битяка (Bytiak, Boiko, & Pysarenko, 2017), І. П. Голосніченка (Holosnichenko, 2016), Т. О. Коломоєць (Kolomoiets, & Kolpakov, 2019), В. К. Колпакова (Kolomoiets, & Kolpakov, 2019), А. Т. Комзюка, О. В. Кузьменко (Kuzmenko, & Chorna, 2019), Д. М. Лук'янця (Lukianets, 2019), М. В. Плугатиря (Pluhaty, 2016), О. Г. Стрельченко (Strelchenko, 2019), А. А. Циганенко (Tsyhanenko, 2019), В. Г. Чорної (Kuzmenko, & Chorna, 2019).

Мета і завдання дослідження

Мета і завдання статті полягають у визначенні сутності й особливостей інституту захисту під час розгляду справ патрульною поліцією, правового статусу захисника та напрямів їх удосконалення на підставі аналізу й узагальнення адміністративного процесуального законодавства в цій сфері та практик його застосування.

Виклад основного матеріалу

Відповідно до адміністративного законодавства нашої держави, патрульні поліцейські під час несення служби розглядають як спрощені види проваджень про адміністративні правопорушення, так і звичайні ("Kodeks Ukrainy", 1984). Спрощеними визнано провадження, під час оформлення яких протокол можуть не складати. Звичайне провадження проводять, якщо під час складання постанови у справі про адміністративне правопорушення особа оскаржить допущене порушення й адміністративне стягнення, накладене на неї. У такому разі вповноважена посадова особа зобов'язана скласти протокол про адміністративне правопорушення відповідно до вимог ст. 256 КУпАП ("Kodeks Ukrainy", 1984). Якщо особа виявляє бажання звернутися до захисника своїх прав, то патрульні поліцейські мають надати їй можливість скористатися таким правом і звернутися за допомогою до адвоката, іншого фахівця в галузі права, який за законом має право на надання правової допомоги особисто чи за дорученням юридичної особи, або до адвоката, призначеного Центром з надання безоплатної вторинної правової допомоги, за умови наявності права на отримання такої допомоги ("Kodeks Ukrainy", 1984). Усі зазначені особи, відповідно до КУпАП, мають право:

- ознайомлюватися з матеріалами справи;
- заявляти клопотання;
- за дорученням особи, яка його запросила, від її імені подавати скарги на рішення органу (посадової особи), що розглядає справу, а також мають інші права, передбачені законами України ("Kodeks Ukrainy", 1984).

За Конституцією України, кожна людина має право обирати собі кваліфікованого захисника своїх прав. Реалізація такої норми є не лише одним із найважливіших прав людини, а й гарантією дотримання низки інших прав (Lysenko, 2018, р. 53). Отже, кожна особа має право сама обирати суб'єкта захисту своїх прав з окресленого переліку. Спробуємо висвітлити сутність і правовий статус кожного з них.

Відповідно до Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», адвокатура – недержавний самоврядний інститут, що забезпечує здійснення захисту, представництва й надання інших видів правової допомоги на професійній основі, а також самостійно вирішує питання організації та діяльності адвокатури в порядку, встановленому Законом України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність». Вона здійснює свою діяльність на принципах верховенства закону, незалежності, демократизму, гуманізму й конфіденційності ("Zakon Ukrainy", 2017).

Адвокатом може бути фізична особа, яка має повну вищу юридичну освіту, володіє державною

мовою, має стаж роботи в галузі права не менше ніж два роки, склала кваліфікаційний іспит, пройшла стажування (за винятком окремих випадків, установлених Законом), склала присягу адвоката України й отримала свідоцтво про право на заняття адвокатською діяльністю. Адвокат не може працювати в суді, прокуратурі, нотаріаті, правоохоронних органах, органах служби безпеки, державного управління ("Zakon Ukrainy", 2017), оскільки він є суб'єктом, діяльність якого спрямована на реалізацію прав особи (Dudko, 2019), що звернулася за захистом своїх прав.

Повноваження адвоката на участь у розгляді справи підтверджує довіреність на ведення справи, посвідчена нотаріусом або посадовою особою, якій відповідно до закону надано право посвідчувати довіреності, або ордер чи доручення органу (установи), уповноваженого законом на надання безоплатної правової допомоги, або договір про надання правової допомоги. До ордера обов'язково додають витяг з договору, у якому зазначено повноваження адвоката або обмеження його прав на вчинення окремих дій як захисника. Витяг засвідчують сторони власними підписами. Захисник зобов'язаний точно й неухильно дотримуватися вимог чинного законодавства, використовувати передбачені законом засоби захисту прав і законних інтересів громадян, яких притягують до адміністративної відповідальності ("Zakon Ukrainy", 2017).

Під час здійснення адвокатської діяльності адвокат має право вчиняти будь-які дії, не заборонені законом, правилами адвокатської етики та договором про надання правової допомоги, необхідні для належного виконання договору про надання правової допомоги, зокрема:

1) звертатися з адвокатськими запитами, а саме стосовно отримання копій документів, до органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їхніх посадових і службових осіб, підприємств, установ, організацій, громадських об'єднань, а також до фізичних осіб (за згодою таких фізичних осіб);

2) представляти і захищати права, свободи та інтереси фізичних осіб, права й інтереси юридичних осіб у суді, органах державної влади та органах місцевого самоврядування, на підприємствах, в установах, організаціях незалежно від форми власності, у громадських об'єднаннях, перед громадянами, посадовими й службовими особами, до повноважень яких належить вирішення відповідних питань в Україні та за її межами;

3) ознайомлюватися на підприємствах, в установах та організаціях з необхідними для адвокатської діяльності документами й матеріалами, крім тих, що містять інформацію з обмеженим доступом;

4) складати заяви, скарги, клопотання, інші правові документи та подавати їх у встановленому законом порядку;

5) доповідати клопотання та скарги на прийомі в посадових і службових осіб та згідно із законом одержувати від них письмові мотивовані відповіді на ці клопотання й скарги;

6) бути присутнім під час розгляду своїх клопотань і скарг на засіданнях колегіальних органів, давати пояснення щодо суті клопотань і скарг;

7) збирати відомості про факти, які може бути використано як докази, в установленому законом порядку запитувати, отримувати й вилучати речі, документи, їхні копії, ознайомлюватися з ними та опитувати осіб за їхньою згодою;

8) застосовувати технічні засоби, зокрема для копіювання матеріалів справи, у якій адвокат здійснює захист, представництво або надає інші види правової допомоги, фіксувати процесуальні дії, у яких він бере участь, а також перебіг судового засідання в порядку, передбаченому законом;

9) посвідчувати копії документів у справах, які він веде, крім випадків, якщо законом встановлено інший обов'язковий спосіб посвідчення копій документів;

10) одержувати письмові висновки фахівців, експертів із питань, що потребують спеціальних знань;

11) користуватися іншими правами, передбаченими законами ("Zakon Ukrainy", 2017).

Законодавець визначив правовий статус адвоката, окреслив критерії, яким він має відповідати, і надав йому широке коло прав, закріплених не лише в положеннях КУАП, а й в окремому Законі України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність».

Пропонуємо розглянути ще один суб'єкт надання правової допомоги, особливість якого полягає в його безоплатності, оскільки він є державним органом і не кожен має право скористатися його послугами. Міністерство юстиції України утворює центри з надання безоплатної вторинної правової допомоги, які є територіальними відділеннями Координаційного центру з надання правової допомоги й утворюються відповідно до потреб адміністративно-територіальної одиниці та забезпечення доступу осіб до безоплатної вторинної правової допомоги ("Zakon Ukrainy", 2014).

Безоплатна вторинна правова допомога – вид державної гарантії, що полягає у створенні однакових можливостей для доступу осіб до правосуддя. Безоплатна вторинна правова допомога охоплює такі види правових послуг:

1) захист;

2) здійснення представництва інтересів осіб, що мають право на безоплатну вторинну правову допомогу, у судах, інших державних органах,

органах місцевого самоврядування, перед іншими особами;

3) складання документів процесуального характеру ("Zakon Ukrainy", 2014).

Звернення про надання одного з видів правових послуг, передбачених ч. 2 ст. 13 Закону України про безоплатну правову допомогу, подають повнолітні особи, законні представники, опікуни або піклувальники до Центру з надання безоплатної вторинної правової допомоги або територіального органу юстиції за місцем фактичного проживання таких осіб незалежно від реєстрації місця проживання чи місця перебування особи ("Zakon Ukrainy", 2014).

Адвокат має допомагати тому, хто до нього звернувся, або зобов'язаний це робити відповідно до закону (Dudko, 2019, р. 25). Наприклад, у разі звернення особи про надання одного з видів безоплатної вторинної правової допомоги Центр з надання безоплатної вторинної правової допомоги зобов'язаний протягом 10 днів із дня надходження звернення прийняти рішення щодо надання безоплатної вторинної правової допомоги. Якщо особа звернулася з такою метою до територіального органу юстиції, цей орган має протягом трьох днів із дня подання звернення надіслати його до Центру з надання безоплатної вторинної правової допомоги, діяльність якого поширюється на територію відповідної адміністративно-територіальної одиниці. Центр з надання безоплатної вторинної правової допомоги зобов'язаний у семиденний строк із дня отримання звернення особи прийняти рішення щодо надання безоплатної вторинної правової допомоги ("Zakon Ukrainy", 2014).

Центр з надання безоплатної вторинної правової допомоги забезпечує:

1) прийняття рішення про надання безоплатної вторинної правової допомоги або про відмову в наданні безоплатної вторинної правової допомоги;

2) складання процесуальних документів за зверненням суб'єктів права на безоплатну вторинну правову допомогу;

3) участь захисника під час здійснення досудового розслідування та судового провадження, коли відповідно до положень КПК України він залучений слідчим, прокурором, слідчим суддею чи судом для здійснення захисту за призначенням або проведення окремої процесуальної дії;

4) участь захисника в розгляді справи про адміністративне правопорушення;

5) здійснення представництва інтересів суб'єктів права на безоплатну вторинну правову допомогу в судах, інших органах державної влади, органах місцевого самоврядування, перед іншими особами;

6) укладення контрактів з адвокатами, включеними до Реєстру адвокатів, які надають

безоплатну вторинну правову допомогу, для надання такої допомоги на постійній основі;

7) укладення договорів з адвокатами, включеними до Реєстру адвокатів, які надають безоплатну вторинну правову допомогу, для надання такої допомоги на тимчасовій основі (на підставі окремих договорів про надання послуг);

8) видання доручень для підтвердження повноважень захисника або повноважень адвоката для здійснення представництва інтересів особи в судах, органах державної влади, органах місцевого самоврядування, перед іншими особами;

9) прийняття рішень про заміну адвоката відповідно до ст. 24 Закону України «Про безоплатну правову допомогу»;

10) подання клопотань до Координаційного центру з надання правової допомоги про виключення адвоката з Реєстру адвокатів, які надають безоплатну вторинну правову допомогу, у випадках, передбачених п. 2 і 3 ч. 1 ст. 24 Закону України «Про безоплатну правову допомогу»;

11) прийняття рішень про припинення надання безоплатної вторинної правової допомоги;

12) подання звітів про свою діяльність Координаційному центру з надання правової допомоги;

13) виконання інших функцій, передбачених Положенням про центри з надання безоплатної вторинної правової допомоги ("Zakon Ukrainy", 2014).

Суб'єкт надання безоплатної вторинної правової допомоги має право:

1) здійснювати захист у кримінальному провадженні під час досудового розслідування та судового провадження на підставі доручення Центру з надання безоплатної вторинної правової допомоги;

2) брати участь у розгляді справи про адміністративне правопорушення на підставі доручення Центру з надання безоплатної вторинної правової допомоги;

3) представляти права та законні інтереси осіб, які потребують безоплатної вторинної правової допомоги, у судах, інших державних органах, органах місцевого самоврядування, перед іншими особами на підставі доручення Центру з надання безоплатної вторинної правової допомоги;

4) запитувати й отримувати документи та інші матеріали або їхні копії, необхідні у зв'язку з наданням безоплатної вторинної правової допомоги в судах, інших державних органах, органах місцевого самоврядування, перед іншими особами;

5) збирати відомості з метою використання їх під час захисту прав і законних інтересів осіб, які мають право на отримання безоплатної вторинної правової допомоги;

6) ознайомлюватися в органах державної влади, органах місцевого самоврядування, на підприємствах, в установах та організаціях з необхідними для забезпечення ефективного правового захисту документами, крім тих, що є державною таємницею;

7) інформувати Центр з надання безоплатної вторинної правової допомоги про настання обставин, що передбачають припинення надання безоплатної вторинної правової допомоги у випадках, передбачених ч. 1 ст. 23 Закону України «Про безоплатну правову допомогу»;

8) на належну оплату діяльності з надання безоплатної вторинної правової допомоги ("Zakon Ukrainy", 2014).

Адвокат, який надає безоплатну вторинну правову допомогу на постійній основі за контрактом чи на тимчасовій основі на підставі договору, має права і гарантії, встановлені Законом України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» й іншими законами України.

Адвокат, який надає безоплатну вторинну правову допомогу, зобов'язаний:

1) неухильно дотримуватися вимог Конституції України, міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, та інших нормативно-правових актів;

2) надавати якісно та в необхідному обсязі безоплатну вторинну правову допомогу;

3) приймати до провадження справи осіб, які потребують безоплатної вторинної правової допомоги, відповідно до договорів, укладених із Центром з надання безоплатної вторинної правової допомоги;

4) не розголошувати конфіденційну інформацію про особу, яка стала відомою у зв'язку з наданням безоплатної вторинної правової допомоги ("Zakon Ukrainy", 2014).

Наступний суб'єкт, якого особа може обрати для захисту своїх прав під час здійснення щодо неї провадження в справі про адміністративне правопорушення патрульними поліцейськими, є інший фахівець у галузі права, який згідно зі ст. 271 КУпАП має право на надання правової допомоги особисто чи за дорученням юридичної особи. Стосовно його правового статусу слід зауважити, що в законодавчих актах не зазначено перелік критеріїв, яким має відповідати останній, як, наприклад щодо адвоката. Тому, по-перше, не зрозуміло, хто може виконувати функції іншого фахівця в галузі права, який за законом має право на надання правової допомоги особисто чи за дорученням юридичної особи. По-друге, якщо у випадку залучення адвоката, як було зазначено, патрульний поліцейський може підтвердити його повноваження довіреністю на ведення справи, посвідченою нотаріусом або посадовою особою, якій відповідно до закону надано право посвідчувати довіреності, або ордером чи

дорученням органу (установи), уповноваженого законом на надання безоплатної правової допомоги, або договором про надання правової допомоги, то в разі залучення іншого фахівця в галузі права, який за законом має право на надання правової допомоги особисто чи за дорученням юридичної особи, не зрозуміло, які документи мають підтверджувати його повноваження. З огляду на це, вважаємо за доцільне доповнити ч. 2 ст. 271 КУпАП такими положеннями: у разі написання клопотання особою, яку притягнуто до адміністративної відповідальності, про залучення для захисту своїх прав іншого фахівця в галузі права, що за законом має право на надання правової допомоги особисто чи за дорученням юридичної особи, останній повинен підтвердити свої повноваження документом про вищу юридичну освіту.

Під час аналізу адміністративного законодавства та практичної діяльності патрульних поліцейських було встановлено, що процедура розгляду справ патрульною поліцією в разі залучення захисника не має чіткої регламентації, адже не очевидно, як має бути визначено дату розгляду справи. Сучасна практика патрульних поліцейських у таких випадках не витримує жодної критики, оскільки вони повинні домовлятися з особою, яку притягають до відповідальності, про дату розгляду справи. На цьому етапі постає низка запитань, які затягують процес, насамперед якщо особа недобросовісно починає зловживати можливістю обрати зручний день для розгляду справи. Тому з метою вдосконалення законодавства та подолання непорозумінь між сторонами вважаємо за необхідне внести зміни в КУпАП щодо цієї прогалини. Доцільно визначити часовий строк (п'ять днів), протягом якого особа зі своїм захисником зобов'язані з'явитися до Управління патрульної поліції для розгляду справи. Якщо особа не з'явилася впродовж зазначеного терміну, необхідно передбачити можливість розгляду справи без її участі. Проте, якщо особа, яку притягнуто до адміністративної відповідальності, є суб'єктом на отримання безоплатної вторинної правової допомоги та виявляє бажання скористатися таким правом, термін має бути тривалішим, оскільки Центр з надання безоплатної вторинної правової допомоги зобов'язаний

протягом 10 днів із дня надходження звернення прийняти рішення щодо надання такої допомоги. Відповідно до КУпАП, загальний строк розгляду справ про адміністративні правопорушення становить 15 днів ("Кодекс України", 1984). Тому доцільно для такої групи осіб зазначити окремий часовий термін звернення до Управління патрульної поліції для розгляду справи – 12 днів.

Якщо змодельювати ситуацію, що особа залучила захисника та під час розгляду справи було доведено невинуватість особи, стосовно якої складено протокол про адміністративне правопорушення, постає питання оплати послуг захисника. Справедливим є положення Деліктно-процесуального кодексу Естонської Республіки від 22 травня 2002 року стосовно того, що в разі скасування судом рішення про призначення покарання за проступок і припинення провадження у справі, у розгляді якої в позасудовому порядку брав участь захисник, суд може за клопотанням особи прийняти рішення про відшкодування їй виплаченої захиснику винагороди за рахунок коштів державного або місцевого бюджету (Hudyma, 2016, р. 109). Вважаємо доречним прописати аналогічну норму в КУпАП, проте в контексті розгляду справ органами Національної поліції.

Наукова новизна

Наукова новизна статті полягає у формуванні пропозицій щодо внесення змін у чинне законодавство, яке регулює відносини у сфері розгляду справ про адміністративні правопорушення за умови залучення захисника.

Висновки

З огляду на зазначене, залучення захисника особою, яку притягнуто до відповідальності, для розгляду справи про адміністративне правопорушення патрульною поліцією є конституційним правом, що має виконувати держава на належному рівні. Тому з метою вдосконалення адміністративного законодавства та практичної діяльності патрульних поліцейських необхідно детальніше регламентувати процес забезпечення такого права шляхом внесення змін до адміністративного законодавства.

REFERENCES

- Bytiak, Yu.P., Boiko, I.Y., & Pysarenko, N.B. (2017). Systema administratyvnoho prava [The system of administrative law]. *Pravo Ukrainy, Law of Ukraine*, 12, 173-183 [in Ukrainian].
- Dudko, O.V. (2019). Pomyly advokata pid chas vyrishennia pytannia pro zastosuvannia zapobizhnoho zakhodu [Lawyer's errors in resolving the issue of preventive measures]. *Yurydychnyi chasopys Natsionalnoi akademii vnutrishnikh sprav, Law Journal of the National Academy of the Interior*, 2(18), 92-102. Retrieved from <https://lawjournal.naiu.kiev.ua/index.php/lawjournal/article/view/1077>. doi: <https://doi.org/10.33270/04191802> [in Ukrainian].
- Dudko, O.V. (2019). Poniattia ta sutnist pomylok advokata v kryminalnomu provadzhenni [The concept and nature of a lawyer's errors in criminal proceedings]. *Naukovyi Visnyk Natsionalnoi akademii vnutrishnikh sprav, Scientific*

- Bulletin of the National Academy of Internal Affairs*, 2(111), 23-32. Retrieved from <https://scientbul.naiu.kiev.ua/index.php/scientbul/article/view/1042>. doi: <https://doi.org/10.33270/01191112.23> [in Ukrainian].
- Holosnichenko, I.P. (2016). Vidnosyny derzhavnoi sluzhby ta predmet rehuliuвання administratyvnoho prava [Civil service relations and the subject of regulation of administrative law]. *Publichne pravo, Public law*, 1(21), 12-19 [in Ukrainian].
- Honcharuk, S.T. (2017). Realizatsiia prava na zakhyst u provadzhenni u spravakh pro administratyvni pravoporushennia [Exercise of the right of defense in proceedings in administrative offenses]. *Internauka, Internship*, 4(26), 100-104 [in Ukrainian].
- Hudyma, A. (2016). Pro pravovu dopomohu advokata v administratyvno-deliktnomu zakonodavstvi: zarubizhnyi dosvid [On the Legal Assistance of a Lawyer in Administrative-Tort Law: Foreign Experience]. *Visegrad journal on Human Rights*, 1(2), 107-112 [in Ukrainian].
- Kodeks Ukrainy pro administratyvni pravoporushennia: vid 7 hrud. 1984 r. No. 8073-X [Code of Ukraine on Administrative Offenses from December 7, 1984, No. 8073-X]. (n.d.). zakon1.rada.gov.ua. Retrieved from <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/80731-10> [in Ukrainian].
- Kolomoiets, T.O., & Kolpakov, V.K. (2019). Legal Identificatio of Administrtive Procedure. *Pravo Ukrainy, Law of Ukraine*, 4, 14-26. doi: <https://doi.org/10.33498/louu-2019-04-014>.
- Konstytutsiia Ukrainy: vid 28 cherv. 1996 r. No. 254k/96-VR [Constitution of Ukraine from June 28, 1996, No. 254k/96-VR]. (n.d.). zakon5.rada.gov.ua. Retrieved from <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80> [in Ukrainian].
- Kuzmenko, O.V., & Chorna, V.H. (2019). Topical Issues of Consideration by the Administrative Courts of Proceedings on the Cases on the Administrative Claims Related to Refoulement or Compulsory Deportation and Detention of Foreigners Or Stateless Persons. *Pravo Ukrainy, Law of Ukraine*, 4, 136-147. doi: <https://doi.org/10.33498/louu-2019-04-136>.
- Lukianets, D.M. (2019). Katehoriia protypravnosti v doktryni administratyvnoho sudochynstva [The category of wrongdoing in the doctrine of administrative justice]. *Pravo Ukrainy, Law of Ukraine*, 4, 27-39. doi: <https://doi.org/10.33498/louu-2019-04-027> [in Ukrainian].
- Lysenko, Yu.O. (2018). Predstavnytstvo v administratyvnomu protsesi [Representation in the administrative process]. *Candidate's thesis. Zaporizhzhia* [in Ukrainian].
- Nakaz MVS Ukrainy "Pro zatverdzhennia Polozhennia pro patrolnu sluzhbu MVS": vid 2 lyp. 2015 r. No. 796 [Order of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine "On approval of the Regulations on the patrol service of the Ministry of Internal Affairs" from July 2, 2015, No. 796]. (n.d.). zakon2.rada.gov.ua. Retrieved from <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0777-15> [in Ukrainian].
- Pluhaty, M.V. (2016). Rozhliad klopotan u spravakh pro administratyvni pravoporushennia u sferi zabezpechennia dorozhnogo rukhu [Consideration of motions for administrative offenses in the field of traffic support]. *Nauka i pravookhorona, Science and law enforcement*, 3(33), 153-158 [in Ukrainian].
- Strelchenko, O.H. (2019). Kharakterystyka dozvoliv yak riznovydu zasobiv zabezpechennia zakonnosti u sferi obihu likarskykh zasobiv [Characteristics of authorizations as a type of legal enforcement in the field of medicines circulation]. *Administratyvne ta mytne pravo, Administrative and Customs Law*, 2(23), 84-89. doi: <https://doi.org/10.32836/2521-6473-2019-2-84-89> [in Ukrainian].
- Tsyhanenko, A.A. (2019). Napriamky udoskonalennia diialnosti Natsionalnoi politsii shchodo zabezpechennia prav i svobod liudyny i hromadianyna [Directions for improving the activities of the National Police for the protection of human and citizen's rights and freedoms]. *Pravova derzhava, Constitutional state*, 35, 54-60. doi: <https://doi.org/10.18524/2411-2054.2019.35.181341> [in Ukrainian].
- Zakon Ukrainy "Pro advokaturu ta advokatsku diialnist": vid 5 sich. 2017 r. No. 5076-VI [Law of Ukraine "On advocacy and advocacy" from January 5, 2017, No. 5076-VI]. (n.d.). zakon5.rada.gov.ua. Retrieved from <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/5076-17> [in Ukrainian].
- Zakon Ukrainy "Pro bezoplatnu pravovu dopomohu": vid 22 sich. 2014 r. No. 3460-VI [Law of Ukraine "On free legal aid" from January 22, 2014, No. 3460-VI]. (n.d.). zakon3.rada.gov.ua. Retrieved from <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/3460-17> [in Ukrainian].
- Zakon Ukrainy "Pro Natsionalnu politsiiu": vid 2 lyp. 2015 r. No. 580-VIII [Law of Ukraine "On National Police" from July 2, 2015, No. 580-VIII]. (n.d.). zakon2.rada.gov.ua. Retrieved from <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/580-19> [in Ukrainian].

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

- Битяк Ю. П., Бойко І. Й., Писаренко Н. Б. Система адміністративного права. *Право України*. 2017. № 12. С. 173–183.
- Дудко О. В. Помилки адвоката під час вирішення питання про застосування запобіжного заходу. *Юридичний часопис Національної академії внутрішніх справ*. 2019. № 2 (18). С. 92–102. URL: <https://lawjournal.naiu.kiev.ua/index.php/lawjournal/article/view/1077>. doi: <https://doi.org/10.33270/04191802>.
- Дудко О. В. Поняття та сутність помилок адвоката в кримінальному провадженні. *Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ*. 2019. № 2 (111). С. 23–32. URL: <https://scientbul.naiu.kiev.ua/index.php/scientbul/article/view/1042>. doi: <https://doi.org/10.33270/01191112.23>.
- Голосніченко І. П. Відносини державної служби та предмет регулювання адміністративного права. *Публічне право*. 2016. № 1 (21). С. 12–19.

- Гончарук С. Т. Реалізація права на захист у провадженні у справах про адміністративні правопорушення. *Інтернаука*. 2017. № 4 (26). С. 100–104.
- Гудима А. Про правову допомогу адвоката в адміністративно-деліктному законодавстві: зарубіжний досвід. *Visegrad journal on Human Rights*. 2016. № 1. Т. 2. С. 107–112.
- Кодекс України про адміністративні правопорушення: Закон України від 7 груд. 1984 р. № 8073-X. URL: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/80731-10>.
- Kolomoiets T. O., Kolpakov V. K. Legal Identificatio of Administrtive Procedure. *Право України*. 2019. № 4. С. 14–26. doi: <https://doi.org/10.33498/louu-2019-04-014>.
- Конституція України [Електронний ресурс] : Закон України від 28 черв. 1996 р. № 254к/96-ВР. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>. – Назва з екрана.
- Kuzmenko O. V., Chorna V. H. Topical Issues of Consideration by the Administrative Courts of Proceedings on the Cases on the Administrative Claims Related to Refoulement or Compulsory Deportation and Detention of Foreigners Or Stateless Persons. *Право України*. 2019. № 4. С. 136–147. doi: <https://doi.org/10.33498/louu-2019-04-136>.
- Лук'янець Д. М. Категорія протиправності в доктрині адміністративного судочинства. *Право України*. 2019. № 4. С. 27–39. doi: <https://doi.org/10.33498/louu-2019-04-027>.
- Лисенко Ю. О. Представництво в адміністративному процесі : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Запоріжжя, 2018. 213 с.
- Про затвердження Положення про патрульну службу МВС : наказ МВС України від 2 лип. 2015 р. № 796. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0777-15>.
- Плугатир М. В. Розгляд клопотань у справах про адміністративні правопорушення у сфері забезпечення дорожнього руху. *Наука і правоохорона*. 2016. № 3 (33). С. 153–158.
- Стрельченко О. Г. Характеристика дозволів як різновиду засобів забезпечення законності у сфері обігу лікарських засобів. *Адміністративне та митне право*. 2019. № 2 (23). С. 84–89. doi: <https://doi.org/10.32836/2521-6473-2019-2-84-89>.
- Циганенко А. А. Напрямки удосконалення діяльності Національної поліції щодо забезпечення прав і свобод людини і громадянина. *Правова держава*. 2019. Вип. 35. С. 54–60. doi: <https://doi.org/10.18524/2411-2054.2019.35.181341>.
- Про адвокатуру та адвокатську діяльність : Закон України від 5 січ. 2017 р. № 5076-VI. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/5076-17>.
- Про безоплатну правову допомогу : Закон України від 22 січ. 2014 р. № 3460-VI. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/3460-17>.
- Про Національну поліцію : Закон України від 28 листоп. 2019 р. № 580-VIII. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/580-19>.

Стаття надійшла до редколегії 01.10.2019

Abdulkadirova E. – Postgraduate Student of the Department of Public Management and Administration of the National Academy of Internal Affairs, Kyiv, Ukraine
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0892-6700>

Protector Participation at Patrol Police Consideration of Cases

Purpose. In the article, we are talking about the right of the person who is drawn to administrative liability, to take advantage of the legal assistance of a lawyer. The author aims to analyze national administrative law, defining the legal status of a defender and describing the procedure for handling administrative violations by patrol police with his participation. The text stresses the need for normative modernization and legal improvement of administrative legislation, stresses the constitutional attachment of the right of everyone's to apply for the protection of his own rights and makes a critical remark about the existing procedure for the participation of a defense counsel in the consideration course of administrative violations cases by the patrol police. After that, the idea is based on the fact that the modern legal aspect of the given problem needs further research. **Methodology.** When writing a scientific article, the author used such scientific methods as: analysis, synthesis, explanation, observation, modeling, comparison, deduction, induction, and others. **Scientific novelty.** In the article, the author lists the persons who is invested with right to render legal assistance during the conduct of the administrative patrimony of the patrol police, in accordance with Ukrainian administrative law, and sets the criteria by which they must comply. After that, the author enters into the study of the rights and duties of a lawyer, details of the list of powers that the legislator gave the latter. Based on the analysis of the administrative legislation of our state, and also taking into account the practical activities of the patrol police officers, the author established deficiencies in the procedure for involving a defense counsel in the case of administrative offenses by the patrol police, which, as a result, highlights and describes the characteristic features which, according to the author, must be taken into account by the legislator. The author focuses on determining the dates of the case, gives a critical remark and in order to resolve possible misunderstandings between the parties, suggests, making specific changes to the law. The **conclusions** emphasize the duty of the proper provision of the state with the right of a person to protect, the need to improve the legislation and practice of the patrol police during the conduct of proceedings with the participation of a defense counsel.

Keywords: defender; consideration of cases; patrol police; administrative offense; lawyer; secondary legal aid.